

عنوان مقاله:

پست مدرنیسم در داستان «ناهید» از محمدقاسم کشکولی

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات معاصر ایران، دوره 2، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

حمید عالی کردکلابی

خلاصه مقاله:

هدف از این جستار، بررسی عناصر پست مدرنیسم در رمان «ناهید» از محمدقاسم کشکولی است تا میزان بهره‌گیری این اثر از موازین پست مدرنیسم برتابانده شود و نقاط ضعف و قوت آن پیش چشم آید. رمان «ناهید»، روایتی سیال از ذهن پریشان راوی اصلی - یعنی ناهید- است. روایت به دو بخش خواب و بیداری ناهید واگذار شده است؛ حالتی که در تمامی طول رمان بر فضای داستان حاکم است. این رمان به دلیل برخورداری از مولفه‌های پست مدرنیسم و عناصر اصلی داستان، پیرنگ، حادثه و شخصیت و نیز ژرفا و عمق ساختاری فرم و ارائی؟ محتوا، رمانی است کامل و درخور توجه که منتخب نگارندگان به عنوان یک رمان برتر معاصر از حیث تناسب و سازگاری با مولفه‌های پسامدرنی بوده است. برآیند تحقیق آن است که رمان ناهید نمونه‌ای است از داستان‌های معاصر که بر مبنای مولفه‌های پسامدرنی به تحریر درآمده، اندیشه‌های پست مدرنیسم در داستان نویسی را در بستر و زمینه‌ای ایرانی به نمایش گذاشته و هر دو وجه «فرم» و «محتوا» در این اثر با نظریه‌ها و شیوه‌های داستان نویسی پست مدرنیسم تناسب یافته است.

کلمات کلیدی:

ادبیات داستانی، پست مدرنیسم، مولفه‌ها، کشکولی، ناهید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1371871>

